Sportul Magazin

CONTRIBUȚIA LUMII INTELECTUALE LA MIȘCAREA OLIMPICĂ

Pe marginea celei de a XIII-a sesiuni a Academiei Olimpice internaționale

La Olimpia, în leagănul Jocurilor Olimpice, s-a desfășurat recent a XIII-a sesiune a Academiei Olimpice Internaționale care a reunit 145 de participanți din 34 de țări, printre care și delegația română formată din ing. Lia Manoliu, vicepreședintă a C.N.E.F.S. și a C.O.R., ca și din semnatarii acestor rînduri, profesorii Ion Matei și Virgil Ludu. La lucrările sesiunii au asistat totodată o serie de personalități din conducerea C.I.O. și a Comitetelor naționale olimpice din U.R.S.S., Statele Unite, R.F. Germania, Japonia, Iugoslavia, Austria, Polonia, Zair, Grecia etc., precum și medaliați olimpici, ziariști sportivi.

Tema sesiunii — **„Contribuția lumii intelectuale la mișcarea olimpică"** — a fost abordată din diferite puncte de vedere : istoric, filozofic, literar-artistic, educativ etc. Dintre interesantele conferințe prezentate în cadrul sesiunii menționăm : **„Să învățăm de la vechii antrenori"** — de prof. univ. dr. A.J. Young — Canada ; **„Bibliografie și documentare — contribuția lumii intelectuale la mișcarea olimpică"** — de prof. Josef Recla (Austria), președintele Biroului internațional de documentare și informare în domeniul sportului ; **„Contribuția artelor frumoase la mișcarea olimpică"** — de M.D.W. Masterson, director la Universitatea Salford ; **„Contribuția lumii intelectuale la mișcarea olimpică"** — de prof. dr. Pierre Seurin, președintele Federației internaționale de educație fizică.

Un deosebit interes a trezit conferința Liei Manoliu : **„Participanță la șase ediții ale Jocurilor Olimpice"**, o excelentă pledoarie pentru olimpism, solicitată pentru publicare în „Revista Olimpică" editată de C.I.O., ca și în publicații din Austria, R.F.G., Mexic, Spania etc. Apreciată deseori ca un „model olimpic", Lia Manoliu a fost și de această dată un convingător ambasador al sportului românesc.

Conferințele urmate de seminarii au permis dezbaterea problemelor actuale ale mișcării olimpice, un schimb util de informații și experiență între cursanți. În centrul atenției a stat grija pentru intensificarea mișcării olimpice (programarea consecventă a „săptămînii olimpice", popularizarea ideilor olimpice prin radio, televiziune, film, conferințe de presă, introducerea în planurile de învățămînt a unor lecții legate de istoria J.O. și olimpism, folosirea mai eficientă a medaliaților olimpici în atragerea tineretului spre sport și în conducerea mișcării olimpice din fiecare țară, sporirea eforturilor pentru desfășurarea unor activități sportive care să se adreseze maselor largi, educarea tineretului în spiritul olimpic etc.). A reieșit mai pregnant ca oricînd necesitatea ca mișcarea olimpică și Jocurile Olimpice să constituie un tot unitar, capabil să asigure concretizarea ideilor înalte ale olimpismului. Jocurile Olimpice au fost consolidate în conștiința popoarelor ca o instituție de prestigiu internațional. Dar ele nu-și găsesc împlinirea dacă în prealabil nu există o mișcare olimpică consecventă. Rămîne de datoria C.I.O. și a C.N.O. să depună eforturi susținute în direcția satisfacerii celor două concepte de o manieră echilibrată. Se impune, de asemenea, o colaborare mai strînsă între C.I.O., C.N.O. și federațiile sportive internaționale, deziderat care sperăm să-și găsească o soluționare la apropiatul Congres C.I.O. de la Varna.

Vizitarea vestigiilor Olimpiei și a muzeelor sale, cunoașterea istoriei și a culturii elenice, a poporului grec, activitățile sociale, culturale și sportive, ambianța olimpică creată în incinta Academiei au completat armonios preocupările cotidiene.

Pentru toți, sesiunea Academiei a fost foarte utilă și plină de învățăminte teoretice și practice. De-a lungul anilor Academia Olimpică Internațională, a reușit să devină un centru spiritual al sportului modern, o tribună liberă, în limitele unei doctrine dinamice, consecventă în apărarea și difuzarea principiilor nobile și a idealurilor umanitare ale filozofiei olimpice în întreaga lume. Se poate spune că a XIII-a sesiune a acestei Academii a slujit din plin olimpismul.

prof. Ion MATEI
prof. Virgil LUDU

Traducere de Victor BĂNCIULESCU

F.C. ARGEȘ—XX!

Din campionatul orășenesc; pe locul I în Divizia A

Piteștiul sportiv este astăzi în sărbătoare : iubitorii de fotbal — și nu numai ei — aniversează festiv două decenii de existență a echipei locale FOTBAL CLUB ARGEȘ — o prezență binecunoscută (și dorită) pe stadioanele noastre. De fapt, F.C. Argeș există doar de la 1 martie 1968 cînd, la Pitești, s-a constituit primul club de fotbal din țara noastră. Dar la 6 august 1953 în campionatul orășenesc Pitești debutează o echipă nouă : **Dinamo**. E, de fapt, data de naștere a actualului F.C. Argeș.

De la o echipă alcătuită din cîțiva entuziaști, printre care îi notăm pe Ștefan Traian și Gheorghe Stancu, pe Nicolae Zamfirescu, Ion **Istrate** și Constantin **Chingaru**, pe Marin Tănase, Ion Gherghina și Ion Stănescu, trecînd prin toate treptele performanței — campionatul orășenesc, campionatul regional, Divizia C, Divizia B — s-a ajuns azi la un club de forță și vigoarea lui F.C. Argeș.

Piteștenii se află în rîndul echipelor din Divizia A în ediția 1961—1962, dar nu rezistă „suflului înălțimilor" și chiar în anul următor se întorc în B. Dar numai pentru un singur an pentru că în ediția 1963—1964 sînt din nou în primul eșalon fotbalistic al țării. Dar iată locurile ocupate de-a lungul anilor în Divizia A : 1961—1962 — XIV ; 1963—1964 — X ; 1964—1965 — VIII ; 1965—1966 — IV ; 1966—1967 — XII ; 1967—1968 — II ; 1968—1969 — XII ; 1969—1970 — X ; 1970—1971 — IX ; 1971—1972 — campioană (sub conducerea antrenorilor Fl. Halagian și A. Dima) ; 1972—1973 — III.

În tot acest șirag de performanțe, Dinamo Pitești, devenită cu cinci ani în urmă F.C. Argeș, a beneficiat de aportul unora dintre cei mai buni fotbaliști din țară, în repetate rînduri selecționați în loturile reprezentative (Barbu, Radu, Ivan, Stan, Jercan, Ariciu, Roșu, Vlad, Olteanu etc., etc.), al căror stegar a fost și rămîne Dobrin, jucătorul care a debutat în prima divizie la 15 ani.

Să nu uităm nici bogata activitate internațională a clubului din Pitești, prezent la nenumărate turnee amicale ori competiții oficiale. Dintre acestea din urmă, F.C. Argeș a avut cea mai frumoasă comportare în ediția din 1966—1967 a Cupei orașelor tîrguri, cînd, eliminînd formația spaniolă Sevilla și echipa franceză F.C. Toulouse, a ajuns în turul al III-lea al competiției, unde a pierdut în fața lui Dinamo Zagreb, ce avea să cîștige ediția din acel an.

Că F.C. Argeș, sub conducerea inimosului său președinte, Puiu Rapaport, a ajuns astăzi un club cu o mare capacitate organizatorică, cu excelente dotări pentru fotbalul de performanță, că este o prezență vie în soccerul nostru, că a avut posibilitatea — materială și morală — de a-și sărbători atît de frumos jubileul, cu un turneu internațional de mare amploare și cu alte manifestări atît de bogate, toate acestea se datoresc faptului că el s-a bucurat întotdeauna de sprijinul și atenția factorilor locali.

La aniversarea celor două decenii ale sale, să urăm clubului din Pitești noi și frumoase succese.

Mircea TUDORAN

„LA FLUIERUL ARBITRULUI..."

Nu s-ar putea spune că activitatea de arbitraj, la fotbal, este întotdeauna plăcută. S-ar putea spune, chiar, dimpotrivă. Și, totuși, de fiecare dată cînd se organizează un curs de arbitri, el are un mare răsunet printre iubitorii fotbalului,

mulți dintre ei încercînd să-și însușească tainele regulamentului și să ia astfel locul celor pe care, pînă atunci, îi apostrofaseră de atîtea ori pe terenurile de fotbal.

Un astfel de curs s-a organizat, recent, și în municipiul Drobeta-Turnu Severin, el fiind condus de arbitrul divizionar *Sever Drăgulici*.

Printre cei care l-au absolvit cu succes se numără și *Petrița Greeruș*. Ea așteaptă cu emoție, dar și cu încredere, totodată, primele meciuri, fiind decisă să aplice regulamentul, acel regulament pe care l-a învățat cu atîta rîvnă, în orele de curs și în afara lor.

Gheorghe MANAFU—coresp.

ECOURI DUPĂ ÎNFRÎNGEREA CAMPIONULUI OLIMPIC TEOFILO STEVENSON

Săptămîna trecută, la Santiago (Cuba), a avut loc un mare turneu internațional de box. În orașul aflat la 1 000 de km de Havana și-au dat întîlnire pugiliști din numeroase țări ale lumii, printre care și România. Rezultatele înregistrate de sportivii noștri au fost aduse la cunoștința publicului. În rîndurile ce urmează ne vom ocupa de ceea ce a constituit marea surpriză a boxului amator mondial : **înfrîngerea campionului olimpic, Teofilo Stevenson**, în fața propriului său public.

Prezent la acest turneu ca antrenor al lotului nostru, maestrul sportului **Șerbu Neacșu** ne-a furnizat amănunte despre meciul dintre greii **Igor Visoțchi** și **Teofilo Stevenson**, în care victoria a revenit în mod surprinzător pugilistului sovietic.

— Ce ne puteți spune despre învingător ?

— Igor Visoțchi nu este un necunoscut. El are o victorie prin k.o. și în fața lui Ion Alexe. Este un boxer nu prea înalt dar care lovește năpraznic.

— Vreți să descrieți meciul ?

— Partida a început calm. După aproximativ un minut, campionul olimpic a plasat una din cunoscutele sale directe de dreapta, care i-a tumefiat pometul sting al lui Visoțchi. Boxerul sovietic, după aceste clipe grele, s-a blocat mai bine și a început să se apropie de adversar. În minutul doi, Visoțchi plasează două lovituri excepționale în plexul cubanezului, care a început să bată în retragere. Repriza a doua a început cu atacurile campionului olimpic, Visoțchi fiind în situație de groggy. Toată lumea credea că partida se va încheia înainte de limită, dar, spre surprinderea generală, Visoțchi și-a revenit, s-a făcut „mic" și a început să se apropie de omul din față. A plasat din nou lovituri la plex, care și-au spus cuvîntul. În ultima repriză, în ring, nu a fost decît un singur om : Visoțchi.

— Ca specialist, ce credeți despre această întîlnire ?

— Consider că Stevenson și-a subapreciat adversarul. În plus, în ultima perioadă, el și-a neglijat pregătirea. În box aceasta se plătește foarte scump. Înfrîngerea aceasta, îi va folosi cu siguranță. Ea demonstrează, încă odată, tuturor marilor sportivi că nimeni nu este de neînvins. La festivitatea de premiere, cel care a înmînat medalia de aur învingătorului a fost chiar tatăl învinsului, care în fața spectatorilor l-a felicitat pe cîștigător și l-a dojenit pe propriul său fiu... Așa este sportul, cu bucurii și cu amărăciuni.

Paul IOVAN

Teofilo Stevenson, la unul din antrenamentele susținute în compania altui campion olimpic, Emilio Correa

Montherlant: ultimul omagiu adus sportului

Cu exact 30 de ani în urmă publicam în „Gazeta sporturilor" traducerea unui poem al lui Henry de Montherlant intitulat *„Pe pista olimpică de la Colombes"*. Recent, am avut surpriza de a regăsi pasaje ample din acest poem în ultima carte a scriitorului francez, încheiată cu puțin timp înainte de a-și curma viața. Cartea, care evocă tinerețea sportivă a autorului, prin intermediul a două personaje (un bărbat și o femeie) cc se dedau cu pasiune atletismului, se numește *„Iubim cu-adevărat pe cei ce-i iubim ?"*.

Oferim azi cititorilor un extras din ultima operă a lui Montherlant, un adevărat imn închinat stadionului, cu credința că onorăm pe un mare îndrăgostit de sport, un mare om de artă care a onorat el însuși lumea sportivă.

„Dacă ar mai exista un cult al Orelor, ar trebui să ador Ora în care pentru prima oară ne-am purtat pașii pe stadionul nostru : stadionul cu băieții tunși scurt..., cu panerele sale de baschet, cu porticul, cu șiacketele sale și pachetele de îmbrăcăminte la picioarele lor, cu barele porții și plasele rupte..., cu flamurile sale, cu peluza sa delicată, luminată de prospețime, „învelită cu o vastă tutuială", învelită, de asemenea, atunci cînd o „asculți" de aproape, cu lungul freamăt al unei sulițe prin aer, cu zgomotul surd al unui disc ce cade pe gazon, cu „poc"-ul unui balon lovit, cu monosilabele aspre ale jucătorilor ce se îndeamnă unul pe altul driblînd : stranie liniște pe acest fond sonor (cine va spune vreodată, cu un singur cuvînt, cu o singură frază, „marea liniște a sportului" ?). Un ansamblu, nobil, tînăr și fermecător, pe care nici unul din noi nu ni l-am fi putut închipui atît de trecător și pe care îl vom vedea pierind încă în zilele noastre. Cum se schimbă micile ființe, cum se schimbă necontenit deasupra lor cerurile mărinimoase. Tot așa trebuia să se schimbe, într-o zi și stadionul...

Într-o clipită m-am și îndrăgostit de pista de zgură. Murgă, ca și cum ar fi fost pîrlită de soare, netedă ca și cum ar fi fost călcată cu fierul, tandră și rezistentă, o poți gîlci din priviri, ca un corp viril în tinerețe... Cum o fi oare contactul acestei piste dragi cu podul palmei ? Dar cu obrazul ? O fi acînd vreun miros ?

Cînd am ajuns, umbra tribunelor acoperea pe jumătate pista, în lungime, pe distanța de o sută de metri. Îmi închipuiam, alergînd pe ea, cît aș fi fost de îngrijorat să alerg la soare, în timp ce adversarul ar alerga la umbră, sau dacă culoarul meu s-ar fi găsit o parte la soare și alta la umbră. Și pe măsură ce umbra se așeză, odată cu apusul, pe pistă, îmi imaginam terenul cucerit de ea răcindu-se ca un trup ce arde de fericire și se răcește în somnul fermecat. Pista aceasta n-ar merita oare să fie sărutată, așa cum mi-am dorit eu ? Mai mult, poate, decît o mulțime de obraji pe nedrept iubiți".

Traducere de Victor BĂNCIULESCU

GEMENII

Cursa de 10 km marș din cadrul Balcaniadei de atletism a juniorilor s-a încheiat cu victoria surprinzătoare a unui tînăr atlet constănțean. *Georgel Costache*, căruia nu i se acordau, în mod teoretic, șanse de succes. Și totuși, Georgel Costache a evoluat foarte bine (45:02,8) cîștigînd categoric cursa. Pe locul al treilea s-a clasat un alt *Costache*, *Costel* cu 47:27,8. Este vorba de fratele său... geamăn !

Cei doi juniori (născuți la 10 noiembrie 1955) fac parte din secția de atletism a clubului constănțean Farul și sînt antrenați de fostul alergător de fond Ion Velicu.

AL 5-lea STAN...

Popești, Ionești sau Radulești au fost cu duiumul în atletismul nostru. Stani au fost mult mai puțini, dar cei care sînt au o foarte bună valoare. La ora actuală în diversele competiții participă cu succes următorii : **Constantin Stan** (P.T.T.) recordman al lumii în proba de 10 km marș cu 41 :29,2, un alt **Stan** și tot **Constantin** este student la I.E.F.S. și din acest an recordmanul țării la 400 m plat cu 46,3 secunde. La I.E.F.S. mai există însă și **Adrian Stan** component al formației Clubului atletic universitar care, recent, a egalat recordul republican (40,4) la ștafeta de 4x100 m, iar **Tudor Stan** (Dinamo) este recordmanul național la aruncarea ciocanului cu 67,28 m. În sfîrșit, duminica trecută, Balcaniada juniorilor a mai „scos" la lumină încă un Stan. Este vorba de **Dumitru Stan** clasat, în mod neașteptat, al doilea în cursa de 800 m cu timpul de 1:52.8, foarte promițător pentru un tînăr semifondist.

CLENCIURI

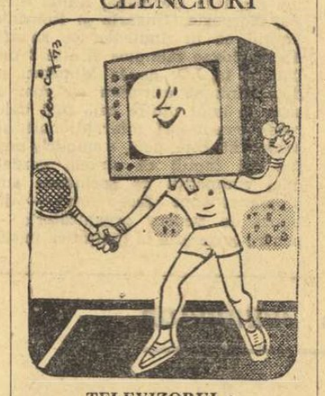

TELEVIZORUL :
— N-am uitat, rog fiți pe pace,
Pe Dobrin, Cuțov sau Menis,
Însă de trei zile-ncoace
M-am reprofilat pe tenis !

MIC DICȚIONAR FOTBALISTIC

Minge = Ceva ce nu trebuie luat în... balon
Penalty = 11 metri... peste poartă
Careu = Cuvinte încrucișate între jucători și arbitru
Televizor = Tribuna a III-a
Aut = Henț regulamentar
Arbitru = Cavalerul fluierului și al... fluierăturilor

Titi Gheorghiu — Vaslui

PORUMBEI ȘI TURTURELE

La 1 august s-a deschis sezonul de vînătoare la porumbei sălbatici și la turturele. Pentru cei care încă nu și-au încercat tirul — destul de dificil — la aceste zburătoare, voi istorisi cîte ceva de la începuturile mele vînătorești într-ale porumbeilor și turturelelor, care mi-au „mîncat" multe cartușe, în mod cu totul inutil...

Aflasem de prin cărți cum că turturelele se ațin prin lanurile de floarea-soarelui. Am dibăcit un asemenea lan și m-am așezat la pîndă. Și au început să zboare turturelele. Două cîte două. Dar parcă era un făcut : de la mare distanță și cu mare regularitate își frîngeau în sus zborul, așa că alicele pe care le trimeteam eu nu ajungeau niciodată pînă la ele... La fel pățeam și la porumbeii sălbatici : cum îi vedeam, duceam patul puștii în umăr, dar ei săgetau în sus, de parcă i-ar fi săltat focul puștii mele...

Întîmplarea a făcut ca, odată, să merg la vînătoare de porumbei și turturele împreună cu un vînător mai virstnic, un foarte bun trăgător la zbor...

— Bună dimineața, l-am întîmpinat eu.

— O fi ea bună, dar schimbă-ți repede cămașa : dacă-ți văd cămașa albă, turturelele o să se înalțe tare sus... Și mi-am schimbat-o. Am îmbrăcat o cămașă de culoare cenușie...

— Ai tras cu vreo doi metri în urma păsării!... — mi-a spus el cînd am aruncat două focuri în vînt. Pune corecția de ochire mai mare ! Prinde pasărea deasupra țevilor, „plimbă" pușca înaintea ei, ridică puțin țevile și apoi tragi ! Dar repede !, m-a sfătuit el. Așa am făcut și, cînd soarele se ridicase cam la două sulițe (plecasem la vînătoare încă în zori) aveam la ciorchinar șase turturele, de care eram foarte mîndru...

Cu alt prilej, cînd același tovarăș de vînătoare a văzut cum trag la porumbeii sălbatici, mi-a spus că o să împușc eu un porumbel cînd or zbura bivolii ! Dar mi-a dat și „rețeta" de rigoare...

— Porumbeii — mi-a explicat el — au și ochi ageri și reflexe extrem de rapide. Așa că atunci cînd arunci pușca în umăr zvîcnesc și ei în sus iar focul trece invariabil pe sub ei...

— Și cum să fac ? — l-am întrebat, contrariat.

— Sînt două metode : după ce ai săltat patul puștii în umăr, nu tragi imediat, ci aștepți ca porumbeii să-și schimbe în sus direcția zborului, apoi faci corecția de ochire și tragi ; sau, dacă nu te poți stăpîni și arunci totuși focul, faci cu țevile armei un fel de virgulă întoarsă cu codița în sus, și tragi...

Acestea au fost, cred, cele mai bune sfaturi pe care le-am primit în materie de vînătoare. De atunci, am aruncat în vînt foarte puține focuri de pușcă...

Ilie CÎRCIU

ȘAH PE CALEA UNDELOR

Un meci de șah neobișnuit a avut loc recent în Uniunea Sovietică, durata lui depășind cinci luni. Este vorba de un meci la distanță, confruntare în cadrul căreia s-au întrecut — prin mutări anunțate pe calea undelor — echipa Institutului Hidrometeorologic din Moscova și reprezentativa Arcticei, formată din cercetătorii stațiunilor experimentale polare.

În cele din urmă, moscoviții au învins cu 23—8, iar jucătorii din Arctica au motivat insuccesul prin aceea că n-au reușit să se concentreze din cauza lipsei de liniște !

RĂSPUNDE Ion Poștașu

TUDOR POP, BRAȘOV. *„Aș vrea să știu dacă Steagul roșu a obținut și alte victorii asupra Universității Craiova, în afara aceleia din etapa a XXVI-a a campionatului trecut ?"*. La Craiova, o asemenea minune nu s-a mai întîmplat niciodată ! Dar, la Brașov, craiovenii au pierdut și cu 3—0 (1969—1970).

T. BOLDESCU, PUCIOASA. Sentința de condamnare a lui Cassius Clay a fost revizuită. Fostul campion mondial de box nu a cunoscut rigorile detențiunii, fiind tot timpul liber, dar a fost depossedat de titlu. Și acei ani de zbuchium n-au trecut fără să lase urme...

BERNARD M. KOTALLA, ZIELONA GORA, POLONIA. Doriți să faceți schimb de insigne cu colecționari din România, interesîndu-vă, în mod special, insignele cluburilor românești. Amatorii vă pot scrie în limba franceză. Dar, să le dau adresa completă : 65—119 Zielona Gora, ul. Sulechowska 6.

N. MIRCEA, ZALĂU. Asul este un serviciu fără... replică, o lovitură executată extrem de puternic, în careul de serviciu al adversarului, la care acesta este simplu spectator. Uneori, racheta adversă poate interveni pe traiectoria mingii, dar fără eficiență, zadarnic, din cauza vitezei micului „bolid". Și în cazul acesta, practic, sîntem în fața unui „as".

Ing. CORNEL DINU, PLOIEȘTI. *„În ce ani, și sub ce denumiri, a activat echipa de fotbal din Hunedoara, în Divizia A ? De răspunsul dv. depind multe pariuri și chestiuni de orgoliu microbistic, în ceea ce privește memoria".* Nu știu cum aș putea ieși din povestea aceasta, fără să șifonez orgoliul nimănui ! Dar nici nu pot să mă eschivez de la răspuns : în 1954 și în ediția 1960—61, la prima participare în Divizia A, echipa s-a numit Metalul. Șase ani mai tîrziu, ea a revenit în prima divizie, sub numele de Corvinul.

VASILE PĂULESCU, COMUNA BALINȚ. La „Turneul Campionilor", din 1971, de la Paris, au participat 7 tenismeni : Ilie Năstase, Stan Smith, Cliff Richey, Pierre Barthes, Jan Kodes, Zelik Franulovici și Clark Graebner (i-am enumerat, potrivit ordinei din clasamentul final). Ilie Năstase a terminat neînvins turneul, în timp ce Smith a suferit două înfrîngeri : la Kodes și, în ultimul meci, la Năstase.

ȘTEFAN CIRLA, BUCUREȘTI. Este adevărat : în urmă cu 25 de ani, într-un meci disputat pe stadionul Giulești, Bazil Marian s-a... așezat la un moment dat pe minge, invitîndu-i pe adversari să i-o ia. Ținînd mingea, Marian a comis atunci o obstrucție. În plus, a fost vorba de un gest nesportiv pe care, reamintindu-i-l lui Marian, nu-i facem nici o plăcere. Dimpotrivă...

DANIELA OVICI, CORABIA. *„Vă rog din suflet să-mi dați adresa lui Toma Ovici, întrucît am aflat, după ani și ani, că acest talentat tenismen se înrudește cu mine și aș vrea să-i scriu"*. Interesați-vă, poate că sînteți rudă și cu Năstase ! În orice caz, eu vă dau adresa lui Toma Ovici : București, strada dr. Staicovici 42, sectorul 6.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Un catren, inspirat de faptul că mai mulți antrenori s-au transferat la alte cluburi :

Imitînd niște idei
De prin jocuri,
Antrenorii fac și ei...
Schimb de locuri !

Și acum un catren, legat de prezența a cinci echipe studențești, în Divizia A :

La fotbal, cînd o să pleci
— Pe bună dreptate —

N-ai să știi de mergi la meci
Sau la... Facultate !

VASILE I. NEAGU, CÎMPULUNG MUSCEL. *„Echipa mea preferată, la fotbal, este Dinamo. Nu cred că cineva ar putea vreodată să mă facă să nu mai țiu la această echipă"*. Sînt convins de acest lucru. Nimeni n-ar putea să vă smulgă din inimă această dragoste, în afară de... Dinamo ! Dar, presupun că Dinu și ceilalți jucători nu vă vor pune dragostea la încercare.

Ilustrații : N. CLAUDIU

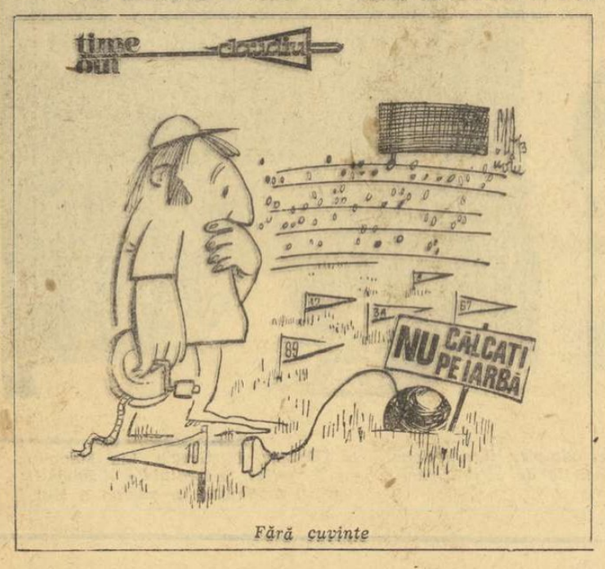

Fără cuvinte

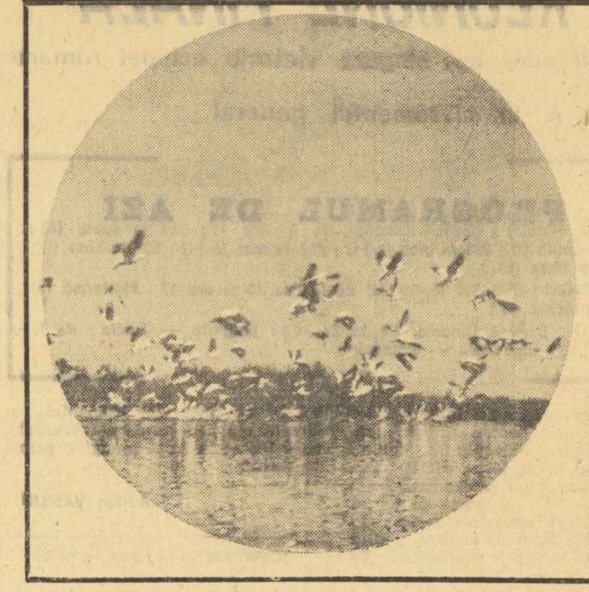

DELTA DUNĂRII VĂ AȘTEAPTĂ

— cu farmecul plin de mister al unui colț de lume unde geneza continuă sub ochii noștri

— cu peisajele tonifiante dominate de o profunzime vegetală rar întîlnită

— cu clipe de tihnă și de visare pe apele bătrînului fluviu despletite în nenumărate canale

— cu ispite irezistibile pentru amatorii de pescuit și vînătoare

INTREPRINDEREA DE TURISM, HOTELURI ȘI RESTAURANTE — BUCUREȘTI vă oferă excursii de neuitat în DELTA DUNĂRII cu durata de 5 zile pe vase dormitor. Itinerarul : Tulcea — Brațul Sf. Gheorghe — Canalul Ivancea — Lacu Roșu — Sulina — Crișan — Mila 23 — Lacul Matița — Lacul Fortuna — Maliuc — Ilgani — Tulcea.

Plecările au loc la 11, 15, 19, 23, 27 și 31 august : 4, 8, 12, 16, 20, 24, 28 septembrie : 1, 5, 9, 13 octombrie.